

§ 23.

Den for den kommunale Indkomststat i Kjøbenhavn bestilte Dverlignings-commissionen bliver ogsaa Dverfattecommission for alle Sager efter denne Lov for Kjøbenhavns Bedkommende.

For hvert Amt og de deri beliggende Kjøbstæder oprettes en fælles Dverfattecommission, der skal bestaae af Amtmanden som Formand, 2 af Finantsministeren og 2 af Amtsraadet af dets Midte valgte Medlemmer og, forsaavidt Sagen angaaer en Skatteansættelse i en Kjøbstad, af dennes Dverligningscommissair. Findes der i et Amt 2 Amtsraad, vælger hvert af dem et Medlem til Dverfattecommissionen.

Dverfattecommissionen er berettiget til at antage lønede Medhjælpere, navnlig for at staae den bi med at gjennemgaae de Actstykker og Documenter, som skulle tjene til Dplysning ved Ansættelsen.

Dverfattecommissionen kan ikke affige nogen Kjendelse, naar ikke idetmindste 2 af dens Medlemmer, deriblandt et af de af Finantsministeren bestilte, forinden Formanden deeltage i Kjendelsens Affigelse. Medlemmerne nyde paa de Reiser, de foretage til Udførelsen af deres Hverv, 3 Rd. daglig i Diæter og 64 β . pr. Miil i Befordringsgodtgjørelse samt Vedærlag for Førgpenge o. desl. Udlæg til Skriveri og Brevforjendelse m. m. godtgjøres efter Regning. Samtlige Udgifter afholdes af Statskassen.

§ 24.

Dverfattecommissionen paakjender de Sager, som opstaae ved Klager over de i §§ 20 og 22 anførte Mangler ved Indtægtsansættelsen eller Skatteberegningen, indgivne i rette Tid enten af Finantsministeren, af Egningscommissionen (Sogneraadet) eller af enkelte Skattepligtige i de Communer, som høre til Amtet. Klagen indgives skriftligt, bør være støttet paa Grunde og bilagt med alle de Actstykker, som kunne tjene til Sagens Dplysning. Forlanger Nogen en af Skattecommissionen affagt Kjendelse omstødt, bør en Afskrift af Kjendelsen vedlægges. Dnfler Klageren personlig at møde for Dverfattecommissionen for at afgive mundtlig Forklaring, har han herom at yttre sig i selve Klagen, og vil hans Begjæring herom da være at tage tilfølg. Egeledes kan Egningscommissionen (Sogneraadet), hvor den optræder som Klager, forlange, at det af dens Medlemmer, som den dertil vælger, tilføges til at møde for Dverfattecommissionen ved Prøvelsen af den indgivne Klage.

Dverfattecommissionens Afgjørelse af de for den indankede Spørgsmaal er endelig. Forsaavidt Skatteansættelsen ikke berøer paa factiske Dplysninger, der lade sig efterregue, eller paa Lovens rette Forstaaelse, men paa et umiddelbart Skjøn af Skattecommissionen, da har det sit Forblivende ved dette Skjøn, medmindre Klageren erklærer at ville meddele saadanne Dplysninger, hvorved Dverfattecommissionen sættes istand til at danne sig en selvstændig Mening. Dverfattecommissionen kan, naar den dertil finder Anledning, lade Bedkommende bekræfte en af ham afgiven Erklærings Rigtighed med Ged. Fremdeles skal Dverfattecommissionen, naar den skjønner, at en indkommen Klage over Ansættelse af Indtægt af fast Eiendom nødvendiggjør en stedlig Underjøgelse og Burdering, forinden Commissionen afgiver sin Kjendelse, kunne lade en saadan foretage ved dertil af Retten udmeldte sagkyndige Mænd. De med en saadan Forretning forbundne Udgifter udredes af den Skattepligtige, hvis ikke Underjøgelsen medfører Nedsættelse i hans Indtægtsansættelse. Har den skattepligtige Klager ikke brugt Selvangivelse, kan han ikke erholde sin Ansættelse berigtiget ved Dverfattecommissionen, medmindre han for denne godtgjør, at hans Indtægt er ansat idetmindste $\frac{1}{6}$ for høit.